

- 5) В случай на утвърдителен отговор на четвъртия въпрос: Следва ли член 20 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10) да се тълкува в смисъл, че не е налице ефективна предварителна проверка, когато тя се осъществява въз основа на списък съгласно член 18, параграф 2, второ тире от тази директива, който не съдържа задължителна информация?
- 6) Следва ли член 7 — и в частност буква д) — от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10) да се тълкува в смисъл, че той не допуска практика на запамятане на IP-адресите на ползвателите на даден сайт без тяхното изрично съгласие?

Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Австрия) на 10 март 2009 г. — Ingrid Schmelz/Finanzamt Waldviertel

(Дело C-97/09)

(2009/C 129/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Страни в главното производство

Ищец: Ingrid Schmelz

Ответник: Finanzamt Waldviertel

Преюдициални въпроси

- 1) Нарушават ли формулировката „както и доставките на стоки и услуги, извършени от данъчнозадължено лице, което не е установено на територията на страната“ в член 24, параграф 3 и в член 28и от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година ⁽¹⁾ относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1, наричана по-нататък Шеста директива), в редакцията на точка 21 от Директива 92/111/ЕИО на Съвета от 14 декември 1992 година ⁽²⁾ за изменение на Директива 77/388/ЕИО и за въвеждане на мерки за опростяване във връзка с данъка върху добавената стойност, както и правната уредба, с което тази разпоредба се транспонира в националното право, Договора за създаване на Европейската общност (наричан по-нататък: ЕИО) и по-конкретно забраната за дискриминация (член 12 ЕИО), свободата на установяване (член 43 и следв. ЕИО), свободното предоставяне на услуги (член 49 и следв. ЕИО) или други основни права съгласно общностното право (принципа за равно третиране съгласно общностното право), доколкото разпоредбата има за последица това, че граждани на Съюза, които не са установени на територията на съответната

страна, са изключени от освобождаването от данък съгласно член 24, параграф 2 от Шеста директива (специален режим за малките предприятия), докато граждани на Съюза, които са установени на територията на съответната страна, могат да изискват такова освобождаване от данък, когато съответната държава-членка предоставя освобождаване от данък за малките предприятия в съответствие с директивата?

- 2) Нарушават ли формулировката „доставки на стоки и услуги, извършвани от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, в която е дължим ДДС“, която се съдържа в член 283, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година ⁽³⁾ относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък: Директивата относно системата на данъка върху добавената стойност), както и правната уредба, с която тази разпоредба се транспонира в националното право, Договора за създаване на Европейската общност (по-нататък наричан: ЕИО) и по-конкретно забраната за дискриминация (член 12 ЕИО), свободата на установяване (член 43 и следв. ЕИО), свободното предоставяне на услуги (член 49 и следв. ЕИО) или други основни права съгласно общностното право (принципа за равно третиране съгласно общностното право), доколкото разпоредбата има за последица това, че граждани на Съюза, които не са установени на територията на съответната страна, са изключени от освобождаването от данък съгласно член 282 и следв. от Директивата относно системата на данъка върху добавената стойност (специален режим за малките предприятия), докато граждани на Съюза, които са установени на територията на съответната страна, могат да изискват такова освобождаване от данък, когато съответната държава-членка предоставя освобождаване от данък за малките предприятия в съответствие с директивата?
- 3) При утвърдителен отговор на въпрос 1: Невалидна ли е по смисъла на член 234, буква б) ЕИО формулировката „както и доставките на стоки и услуги, извършени от данъчнозадължено лице, което не е установено на територията на страната“, която се съдържа в член 24, параграф 3 и в член 28и от Шеста директива?
- 4) При утвърдителен отговор на въпрос 2: Невалидна ли е по смисъла на член 234, буква б) ЕИО формулировката „доставки на стоки и услуги, извършвани от данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата-членка, в която е дължим ДДС“, която се съдържа в член 283, параграф 1, буква в) от Директивата относно системата на данъка върху добавената стойност?
- 5) При утвърдителен отговор на въпрос 3: Трябва ли по „годишен оборот“ по смисъла на приложение XV към Договора между Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Ирландия, Италианската република, Великото херцогство Люксембург,

Кралство Нидерландия, Португалската република, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия (държави-членки на Европейския съюз) и Кралство Норвегия, Република Австрия, Република Финландия, Кралство Швеция относно присъединяването към Европейския съюз на Кралство Норвегия, Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция (Договор за присъединяването към ЕС), IX — Данъчно облагане, точка 2, буква б) и съответно на член 24 от Шеста директива⁽⁴⁾ да се разбира годишния оборот, реализиран за една година в съответната държава-членка, за която се иска да бъде приложена правната уредба за малките предприятия или годишния оборот на предприятието, реализиран за една година на територията на цялата Общност?

- б) При утвърдителен отговор на въпрос 4: Трябва ли под „годишен оборот“ по смисъла на член 287 от Директивата относно системата на данъка върху добавената стойност да се разбира годишния оборот, реализиран за една година в съответната държава-членка, за която се иска да бъде приложена правната уредба за малките предприятия или годишния оборот на предприятието, реализиран за една година на територията на цялата Общност?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1

⁽²⁾ ОВ L 384, стр. 47

⁽³⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7

⁽⁴⁾ ОВ 1994 С 241, стр. 335.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Trani (Италия) на 6 март 2009 г. — Francesca Sorge/Poste Italiane SpA

(Дело С-98/09)

(2009/С 129/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trani

Страни в главното производство

Ищец: Francesca Sorge

Отговорник: Poste Italiane SpA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 8 от Рамковото споразумение, въведено в действие с Директива 1999/70/ЕО⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба (като посочената в членове 1 и 11 от Законодателен декрет 368/2001), която транспонирайки „Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфе-

дерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР)“, е отменила член 1, алинея 2, буква б) от Закон 230/1962 (според който е възможно „да се предвиди срочен договор: когато целта на назначаването“ е „да се заместят отсъстващи работници“, които „имат право да запазят работното си място, при условие че в срочния трудов договор“ са посочени „името на заместения работник и причината за неговото заместване“), замествайки го с разпоредба, която вече не предвижда подобно задължение за посочване на конкретни данни?

- 2) ако отговорът на предходния въпрос е утвърдителен, трябва ли националният съд да остави без приложение националната правна уредба, която е в противоречие с общностното право?

⁽¹⁾ ОВ L 10.7.1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване, отправено от Sąd Najwyższy (Република Полша) на 11 март 2009 г. — Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o. o./Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Дело С-99/09)

(2009/С 129/10)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Ищец: Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o. o.

Отговорник: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 30, параграф 2 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга)⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че когато гарантира, че преките такси за абонатите не действат като пречка за използването на възможността за преносимост на номера, компетентният национален регулаторен орган е длъжен да взема предвид разходите, понесени от операторите на мобилна телефонна мрежа при доставяне на тази услуга?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213